Közokirat vs teljes bizonyító erejű magánokirat

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény [Ket.] értelmében az írásbeli meghatalmazást főszabályként közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

Kivétel ez alól az ügyvédnek adott meghatalmazás, ahhoz ugyanis nem szükséges tanúk alkalmazása, ha azt az ügyfél saját kezűleg írta alá.

Közokiratnak minősül az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet

- bíróság,
- közjegyző vagy
- más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki,
- valamint az olyan okirat, amelyet jogszabály közokiratnak nyilvánított.

A közokirat teljesen bizonyítja

- a benne foglalt intézkedést, vagy határozatot, továbbá
- az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát,
- az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját.

[Jogi háttér: a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 195. § (1)]

A teljes bizonyító erejű magánokirat az ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot

megtette, illetőleg

elfogadta, vagy

magára nézve kötelezőnek ismerte el.

Alaki és tartalmi előírás:

- a kiállító az okiratot elejétől a végéig kézírással saját kezűleg írta és aláírta (a gépírással vagy számítógép segítségével történő írás akkor sem egyenértékű a kézírással, ha az a kiállítótól származik) vagy
- két tanú az okiraton – lakóhelyének (címének) feltüntetése mellett - aláírásával igazolja, hogy a kiállító a nem általa írt okiratot előttük írta alá, vagy aláírását előttük saját kezű aláírásának ismerte el vagy
- a kiállító aláírása vagy kézjegye az okiraton bíróilag vagy közjegyzőileg hitelesítve van vagy
- a gazdálkodó szervezet által üzleti körében kiállított okiratot szabályszerűen aláírták.